

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
140/12. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2012. november 8.

A C-40/11. sz. ügyben hozott ítélet
Yoshikazu Iida kontra Stadt Ulm

Harmadik ország olyan állampolgára, aki jogszerűen tartózkodik a leánygyermek és a házastársa származási tagállamában, miközben azok egy másik tagállamban telepedtek le, nem hivatkozhat azok uniós polgárságára annak érdekében, hogy tartózkodási jogát az uniós jogra alapítsa

Y. Iida japán állampolgár 1998-ban feleségül vett egy német állampolgárt, 2005 óta pedig Ulmban (Németország) él, ahol állandó munkahellyel rendelkezik. Leánygyermekük 2004-ben született meg az Egyesült Államokban, és német, japán, valamint amerikai állampolgársággal rendelkezik. A házastársak 2008 óta tartósan külön élnek, még ha nem is váltak el egymástól, mivel a feleség a lányával együtt Bécsben (Ausztria) telepedett le. A házastársak közösen gyakorolják a leánygyermekük feletti szülői felügyeleti jogot. Így Y. Iida havonta egyszer egy hétvégére meglátogatja lányát Bécsben, aki a szünidő nagy részét apjánál tölti Ulmban. Y. Iida családjegyesítés keretében, majd a családja elköltözését követően a keresőtevékenységére tekintettel megkapta a németországi tartózkodási engedélyt. Mivel a tartózkodási engedélyének meghosszabbítása diszkrecionális jogkörbe tartozik, Y. Iida az uniós polgárságról szóló 2004/38 irányelv¹ alapján „Tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára” elnevezésű dokumentum kiállítására iránti kérelmet nyújtott be, amelyet a német hatóságok elutasítottak.

A Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (baden-württembergi közigazgatási bíróság) azt a kérdést teszi fel a Bíróságnak, hogy az uniós jog megengedi-e az uniós polgárnak minősülő gyermek feletti szülői felügyeleti jogot gyakorló, harmadik ország állampolgárságával rendelkező szülőnek, hogy a rendszeres személyes kapcsolat fenntartás érdekében a gyermek származási tagállamában (Németországban) maradjon, ha a gyermek közben egy másik tagállamban (Ausztriában) telepedett le.

A Bíróság először is rámutat arra, hogy főszabály szerint Y. Iidának kérelem alapján, családi helyzetétől függetlenül megadható a harmadik országok állampolgáraitól szóló 2003/109 irányelv² szerinti „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállás. Ugyanis több mint öt éve jogszerűen tartózkodik Németországban, és úgy tűnik, hogy rendelkezik a saját maga eltartására elegendő jövedelemforrással, valamint egészségbiztosítással.

A Bíróság továbbá megállapítja, hogy Y. Iida nem hivatkozhat a 2004/38 irányelv alapján az uniós polgár családtagját megillető tartózkodási jogra. Az irányelv szerint ugyanis az egyenes ági felmenőnek a gyermek eltartottjának kell lennie. Y. Iida azonban nem tesz eleget ennek a feltételnek, mivel a leánygyermek minősül az ő eltartottjának.

Egyébiránt bár Y. Iida a tőle különélő, de nem elvált házastársa családtagjának tekinthető, nem felel meg az irányelvben foglalt azon feltételnek, amely szerint a házastársát olyan tagállamba kísérte, vagy hozzá olyan tagállamban csatlakozott, amelynek az nem állampolgára.

¹ Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o. – helyesbítés: HL L 274., 47. o.).

² A harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv (HL L 16., 44. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 272. o.).

Ezenkívül a Bíróság kifejti, hogy Y. lida nem alapíthat tartózkodási jogot közvetlenül az Európai Unió működéséről szóló szerződésre a leánygyermekére, illetve a házastársa uniós polgárságára hivatkozva. A jelen ügy körülményeire tekintettel a leánygyermekére, illetve a házastársa uniós polgári jogállásából származtatott tartózkodási jog megtagadása nem jár a veszéllyel, hogy megfosztja őket az uniós polgárság jogállásához kapcsolódó jogok lényegének tényleges élvezetétől, vagy akadályozza a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való joguk gyakorlását.

A Bíróság e tekintetben hangsúlyozza, hogy Y. lida mindvégig a nemzeti joggal összhangban tartózkodott Németországban, és az uniós jogi tartózkodási jog hiánya nem tartotta vissza a leánygyermekét, illetve házastársát attól, hogy szabad mozgáshoz való jogukat gyakorolva Ausztriába költözzenek. Ráadásul Y. lida leánygyermekére és házastársára elköltözését követően is megkaphatja a németországi tartózkodási jogot más jogszabály alapján, és így nem szükséges leánygyermekére és házastársára uniós polgárságára hivatkoznia.

Végül Y. lida Európai Unió Alapjogi Chartájára sem hivatkozhat, amely a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogról és egyes gyermeki jogokról rendelkezik. Mivel ugyanis Y. lida nem felel meg a 2004/38 irányelvben feltételeinek, és nem kérelmezte a 2003/109 irányelv szerinti „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást, a helyzete nem mutat kapcsolatot az uniós joggal, és ezért az Európai Unió Alapjogi Chartája nem nyer alkalmazást.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106